

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Przewodniczący
Andrzej Jakubiak

Warszawa, dnia 24 listopada 2015 r.

DPP/WOPII/024/60/8/15/DK

Pan
Paweł Szalamacha
Minister Finansów

RPW/165447/2015 P
Data: 2015-11-26

Szanowny Panie Ministrze,

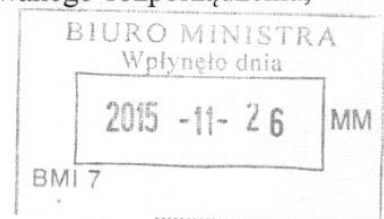
W nawiązaniu do ustaleń konferencji uzgodnieniowej w dniu 6 listopada 2015 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie opłat na pokrycie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym – zwanego niżej „projektem rozporządzenia”, proszę o przyjęcie stanowiska Urzędu KNF w następującym zakresie.

I. Uwagi do uzasadnienia projektu rozporządzenia.

- 1) Przedstawienie sposobu wyliczenia kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym.
- 2) Przedstawienie sposobu ustalenia podziału kosztów nadzoru netto na pięć grup podmiotowych oraz uzasadnienie wysokości udziału dla każdej z grup.
- 3) Przedstawienie szczegółowego uzasadnienia konstrukcji wzoru obliczania opłaty należnej określonej w § 23 projektu rozporządzenia, w tym uzasadnienie celowości poszczególnych części składowych wzoru.

II. Uwagi do OSR projektu rozporządzenia.

- 1) Przedstawienie zestawienia obecnie nakładanych opłat jednorazowych z opłatami jednorazowymi, nakładanymi na mocy projektowanego rozporządzenia oraz prognozy zmiany wpływów z tytułu zmiany opłat jednorazowych.
- 2) Przedstawienie przewidywanej struktury finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym przed i po wprowadzeniu projektowanego rozporządzenia, w podziale na poszczególne grupy podmiotów.

- 3) Przedstawienie symulacji kształtowania się wysokości opłaty, określonej w § 23 projektu rozporządzenia, dla przykładowego podmiotu z każdej pięciu grup finansujących koszt nadzoru netto.
- 4) Przeprowadzenie analizy wrażliwości wysokości wpływów z opłat finansujących koszty nadzoru netto na zmniejszenie wartości podstawy obliczania opłaty należnej dla poszczególnych podmiotów; przykładowo analiza obejmuje scenariusze, w których wartość podstawy obliczania opłaty należnej spada o 5%, 10%, 20%.
- 5) Przedstawienie kategorii „niemierzalne” zakładanych skutków dodatkowych obciążeń nakładanych na podmioty rynku kapitałowego.

III. Uwagi dodatkowe UKNF (od str. 24)

I Uwagi do uzasadnienia

Ad 1

Ewidencja wpłat i rozliczanie ich na koszty nadzoru KNF w podziale na poszczególne sektory rynku finansowego dokonywana jest zgodnie z Zarządzeniem Nr 98/2012 Przewodniczącego KNF z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie ewidencji wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane na pokrycie kosztów nadzoru oraz zasad ustalania wysokości kosztów nadzoru. Ewidencja wpłat z tytułu kosztów nadzoru jest prowadzona z uwzględnieniem podziału na poszczególne sektory rynku finansowego, m. in. na rynek kapitałowy. Za każdy rok budżetowy jest ustalana wysokość kosztów rzeczywistych poniesionych przez UKNF w danym roku kalendarzowym.

Rzeczywiste koszty nadzoru ustala się, jako koszty poniesione ogółem na poszczególne sektory rynku finansowego. Rzeczywiste koszty nadzoru ustalane dla danego sektora obejmują:

- 1) koszty bezpośrednie, będące kosztami bezpośrednio związanymi ze sprawowaniem nadzoru nad danym sektorem, oraz
- 2) koszty pośrednie będące proporcjonalnym udziałem danego sektora w kosztach innych niż koszty bezpośrednie, ustalone przy zastosowaniu odpowiedniego wskaźnika. Wartość wskaźnika udziału w kosztach pośrednich danego sektora ustala się, jako iloraz średniorocznej liczby etatów bezpośrednio związanych ze sprawowaniem nadzoru nad tym sektorem oraz średniorocznej liczby etatów

bezpośrednio związanych ze sprawowaniem nadzoru nad wszystkimi sektorami łącznie.

Ad 2

Dokonując przedstawienia sposobu ustalenia podziału kosztów nadzoru netto na pięć grup podmiotowych należy na wstępie dokonać istotnego zastrzeżenia, co tej grupy kosztów, które określane są w przepisach projektowanego rozporządzenia mianem tzw. kosztów nadzoru netto.

Koszty nadzoru netto dzielone pomiędzy pięć grup podmiotowych wskazanych w § 22 projektowanego rozporządzenia w proporcji 20,5%, 24%, 11%, 18,5% i 26% (łącznie 100%) nie stanowią całości kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym. Koszty nadzoru netto to ta część kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym, która nie została pokryta przez: (1) wpłatę o wysokości 16,5% kosztów nadzoru dokonywaną przez sektor bankowy, (2) wpłatę o wysokości 1,5% kosztów nadzoru dokonywaną przez sektor ubezpieczeniowy, (3) łączną sumę opłat jednorazowych za niektóre czynności KNF wpłaconą w poprzednim roku kalendarzowym, (4) łączną sumę opłat rocznych o stałej wysokości. Wpłaty transferowe z sektora bankowego i ubezpieczeniowego pokrywają łącznie 18% kosztów nadzoru – jest to stały udział w kosztach nadzoru nad rynkiem kapitałowym zdefiniowany ustawowo. Pozostała część 82% podlega zmniejszeniu o kwoty dwojakiego rodzaju: łączną wartość opłat wnoszonych przez podmioty rynku kapitałowego (opłaty jednorazowe za czynności i opłaty roczne w stałej wysokości). Szacunkowo jedynie przyjąć można że tzw. koszty netto kształtować się będą wysokości ok. 69,76 % całości rzeczywistych kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w 2016 r.

Ta niepokryta z innych wpływów część kosztów nadzoru jest zmienna w poszczególnych latach, zarówno w ujęciu procentowym, jak i kwotowym, gdyż zmienne są koszty nadzoru i zmienna jest wartość pomniejszeń z tytułu opłat jednorazowych i opłat rocznych o stałej wysokości. Oznacza to przede wszystkim, że podmioty zobowiązane do dokonywania opłat w zmiennej wysokości, w ramach grup partycypujących w kwocie kosztów netto, nie pokrywają wpłatami kosztów nadzoru nad tymi grupami, gdyż wydzielenia takich „podsektorów” kosztowych nie przewiduje ustawa, a przy tym takie koszty nie są możliwe do wydzielenia.

Ustawa o nadzorze nad rynkiem kapitałowym w art. 17 ust. 6 wskazuje, iż podmioty obowiązane do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru o zmiennej wysokości ponoszą

koszty w wysokości zapewniającej skuteczność sprawowanego nadzoru, proporcjonalnie do wysokości kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w zakresie odpowiadającym rodzajowi ich działalności. Z przepisu tego wynika, iż grupowanie powinno następować według możliwie jednorodnego kryterium rodzajowego działalności, zaś zmienne obciążenia poszczególnych grup winny być proporcjonalne do zmiennych kosztów nadzoru, w tym sensie, że zmienne koszty nadzoru muszą być rozkładane proporcjonalnie, a nie np. poprzez obciążenie zwiększonymi kosztami nadzoru tylko jednej z grup. Samego podziału na grupy i proporcji w jakich partycypują one w tzw. kosztach nadzoru netto dokonuje rozporządzenie, w tym zakresie istotne znaczenie mają wytyczne zawarte w końcowej części art. 17 ust. 14 ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym.

Zgodnie z wytycznymi przepisu upoważniającego Ministra Finansów do wydania projektowanego rozporządzenia, przy uwzględnieniu wielkości udziału w kosztach uwzględnić należy, po pierwsze charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat, a po drugie zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności. Dodatkowo należy mieć przy tym na względzie, że opłaty nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Tym samym zgodnie z ustawą Minister Finansów określając w jaki sposób mają być pokryte pozostałe po kolejnych odliczeniach koszty nadzoru nad rynkiem kapitałowym winien uwzględnić zróżnicowany charakter działalności rodzajowo zgrupowanych podmiotów i zakres nadzoru nad poszczególnymi rodzajami działalności oraz co istotne skalę realnego obciążenia opłatami dla danej grupy podmiotów w stosunku do kosztów ich działalności. W tym wymiarze obciążenia mają być zatem odniesione nie do rzeczywistych kosztów nadzoru nad danymi grupami podmiotów – te bowiem nie są możliwe do ustalenia w wymiarze innym niż w odniesieniu do całego rynku kapitałowego – ale do zdolności poszczególnych grup do ich ponoszenia bez istotnego uszczerbku dla wyników finansowych prowadzonej działalności.

Uzasadnienie co do poszczególnych grup.

Grupa I – III

Celem nowych regulacji dotyczących kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym jest zmiana obecnego modelu ponoszenia tych kosztów w przeważającej części przez dwa podmioty infrastrukturalne na rzecz rozłożenia przedmiotowych kosztów pomiędzy podmioty podlegające nadzorowi KNF, w tym podmioty, które dotychczas nie partycypowały nawet

pośrednio w ponoszeniu kontrybucji dla celów finansowania działalności organu nadzoru pomimo, że temu nadzorowi podlegały.

Bardziej szczegółowe zasady rozłożenia wysokości opłat na poszczególne podmioty zostały określone przez ustawodawcę w upoważnieniu do wydania stosownego rozporządzenia, które ma uszczegółwić w tym zakresie przepisy ustawowe. Zgodnie z tymi wytycznymi, przy określaniu m.in. wysokości należnych opłat należy brać pod uwagę charakter działalności podmiotów obowiązanych do wnoszenia opłat, zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności, mając także na względzie, że opłaty nie powinny w istotny sposób wpływać na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczania. W związku z tym stawki proponowane w § 22 projektu rozporządzenia stanowią odzwierciedlenie wytycznych określonych w upoważnieniu do wydania rozporządzenia. W szczególności można wskazać, iż w zakresie grupy I i II szczególną wagę należy przypisać charakterowi działalności podmiotów zaliczonych do tych grup w projekcie rozporządzenia. Podstawowym centrum rynku kapitałowego są podmioty infrastruktury, którymi w Polsce są:

1. Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., która prowadzi działalność w obszarze:
 - rynek regulowany
 - alternatywny system obrotu
2. BondSpot S.A., która prowadzi działalność w obszarze:
 - rynek regulowany
 - alternatywny system obrotu
3. Towarowa Giełda Energii S.A., która prowadzi działalność w obszarze:
 - giełda towarowa
 - rynek regulowany
4. Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., który prowadzi działalność w obszarze:
 - depozyt papierów wartościowych
 - izba rozrachunkowa
 - izba rozliczeniowa
 - repozytorium transakcji
 - Lokalna Jednostka Operacyjna (LOU)
5. KDPW_CCP S.A., który prowadzi działalność jako polskie autoryzowane CCP
6. Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A., która prowadzi działalność w obszarze:
 - izba rozrachunkowa

- izba rozliczeniowa
- wykonuje funkcję giełdowej izby rozrachunkowej.

Należy w szczególności podkreślić, iż Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. jest organizatorem jedyne w kraju rynku giełdowego. Jako jedyny podmiot organizuje w kraju obrót instrumentami finansowymi takimi jak akcje, instrumenty pochodne czy produkty strukturyzowane. Na prowadzonych przez GPW S.A. rynkach notowane są akcje i obligacje blisko tysiąca krajowych i zagranicznych emitentów.

W przypadku samego rynku akcji w 2014 r. wartość obrotów w transakcjach sesyjnych na Głównym Rynku GPW S.A. wyniosła 205,4 mld zł., natomiast obroty na rynku NewConnect wyniosły w 2014 r. 1 435 mln zł.

W przypadku systemu obrotu instrumentami dłużnymi – Catalyst, wartość obrotów w transakcjach sesyjnych instrumentami nieskarbowymi na rynkach GPW S.A. prowadzonych w ramach Catalyst w 2014 r. wyniosła 1 728 mln zł, a w transakcjach pakietowych 776 mln zł.

GPW S.A. organizuje także obrót:

- instrumentami pochodnymi – GPW S.A. prowadzi największy rynek instrumentów pochodnych w regionie Europy Środkowej i Wschodniej. Najbardziej płynnym instrumentem, który generuje najwyższe wolumeny obrotów na GPW S.A. pozostaje kontrakt terminowy na WIG20, który w 2014 r. odpowiadał za 63,7% wolumenu obrotu derywatami;
- produktami strukturyzowanymi, certyfikatami inwestycyjnymi, warrantami oraz jednostkami funduszy typu ETF – łącznie na koniec 2014 r. w obrocie na GPW S.A. znajdowały się 744 produkty strukturyzowane, 31 certyfikatów inwestycyjnych, 3 fundusze typu ETF i 76 warrantów. Wartość obrotów sesyjnych produktami strukturyzowanymi w 2014 r. wyniosła 560,5 mln zł, wartość obrotów jednostkami funduszy typu ETF w tym samym czasie wyniosła 103 mln zł, w przypadku certyfikatów inwestycyjnych w 2014 r wartość obrotów była na poziomie 72,1 mln zł;
- sprzedaż danych rynkowych – Spółka gromadzi, przetwarza i sprzedaje informacje rynkowe dotyczące rynków prowadzonych w ramach GPW S.A. Status GPW S.A. jako pierwotnego źródła danych o obrotach, jej silna marka i zdywersyfikowana działalność biznesowa w ramach Grupy GPW S.A. pozwalają Spółce docierać do różnych grup uczestników rynku z zaawansowanymi informacjami dostosowanymi do indywidualnych potrzeb. Głównymi klientami korzystającymi z informacji

dostarczanych przez GPW S.A. są wyspecjalizowani dystrybutorzy danych, którzy przekazują dane udostępniane przez Spółkę w czasie rzeczywistym inwestorom oraz innym uczestnikom rynku. Wśród dystrybutorów są m.in. agencje informacyjne, firmy inwestycyjne, portale internetowe oraz firmy informatyczne. W 2014 r. klientami Spółki korzystającymi z serwisów informacyjnych było 58 dystrybutorów, w tym 34 krajowych i 27 zagranicznych, mających 240,3 tys. abonentów.

Podkreślić należy, że obecność GPW na polskim rynku kapitałowym umożliwia realizowanie przez inwestorów instytucjonalnych takich jak fundusze inwestycyjne, fundusze emerytalne czy banki inwestycji na papierach wartościowych innych niż obligacje na krajowej platformie obrotu. Dodatkowo, wyłącznie GPW zapewnia możliwość rynkowej wyceny spółek publicznych w kraju.

Zapewnienie właściwego funkcjonowania GPW jest kluczowe dla polskiego rynku kapitałowego, ponieważ każdy ewentualny błąd generowany przez Spółkę wpływa bezpośrednio na wszystkich uczestników rynku giełdowego w Polsce.

Kolejnym podmiotem uczestniczącym w budowaniu krajowego rynku obrotu instrumentami dłużnymi jest BondSpot S.A., który prowadzi RRP oraz ASO.

RRP oraz ASO są platformami obrotu dłużnymi papierami wartościowymi w ramach prowadzonego wspólnie z GPW w Warszawie S.A. rynku Catalyst. Działalność Spółki w tym obszarze ułatwia dostęp do rynku kapitałowego podmiotom, które chcą pozyskać kapitał w formie emisji dłużnych papierów wartościowych na polskim rynku kapitałowym.

Rynki RRP oraz ASO prowadzone w ramach Catalyst są rynkami w pełni transparentnymi. Spółka wykonuje obowiązki upowszechniania informacji w związku z przepisami dotyczącymi transparentności przed i po zawarciu transakcji. Spółka nadzoruje również wypełnianie przez emitentów obowiązków informacyjnych wynikających z przepisów prawa i regulatorów rynku.

Notowanie obligacji na powyższych rynkach zorganizowanych, umożliwia emitentom dostęp do szerokiej grupy inwestorów, a także budowanie wartości emisyjnej i kredytowej emitentów oraz rynkową wycenę papierów, co jest szczególnie istotne dla inwestorów instytucjonalnych.

Kolejnym szczególnie istotnym podmiotem infrastrukturalnym jest Towarowa Giełda Energii S.A., która prowadzi jedyną w Polsce giełdę towarową. Prowadzi obrót towarami giełdowymi na następujących zorganizowanych rynkach: Rynek Dnia Następnego i Bieżącego, Rynek Dnia Następnego i Bieżącego gazu, Rynek Praw Majątkowych, Rynek

Uprawnień do Emisji, Rynek Terminowy Towarowy, Rynek Terminowy Towarowy gazu. Posiada kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego kraju, gdyż stanowi platformę obrotu energią elektryczną z fizyczną dostawą (w 2014 r. było to 117,68% łącznego zużycia energii elektrycznej w Polsce). Spółka jest również kluczowa dla procesu liberalizacji rynku gazu ziemnego w kraju, gdyż umożliwia grupie kapitałowej PGNiG S.A. wywiązanie się z wprowadzonego w 2013 r. obliża giełdowego. Jednocześnie Rynek Praw Majątkowych pozwala na obrót prawami majątkowymi, które przedsiębiorstwa energetyczne otrzymują w ramach systemów wsparcia: kogeneracji, efektywności energetycznej czy też wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii. TGE S.A. jest podmiotem kluczowym dla całego sektora energetycznego. Od lutego 2015 r. TGE S.A. posiada zezwolenie na prowadzenie rynku regulowanego w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. W dniu 4 listopada 2015 r. Spółka rozpoczęła obrót pierwszym towarowym instrumentem finansowym w Polsce.

Spółka jest jedynym podmiotem w kraju organizującym platformę obrotu energią elektryczną oraz gazem (w formie spot jak i praw majątkowych zapewniających dostawę w następnych miesiącach), który to obrót ma kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Wśród podmiotów szczególnie istotnych dla funkcjonowania rynku kapitałowego jest również Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., który stanowi podmiot o unikalnym charakterze na skalę polską. Ta wskazana wprost w ustawie o obrocie spółka stanowi kluczowy element polskiego systemu obrotu zdematerializowanymi papierami wartościowymi, gdyż jest to jedyny podmiot uprawniony do prowadzenia depozytu papierów wartościowych. W krajowych warunkach, rejestracja papierów wartościowych w Krajowym Depozycie jest warunkiem *sine qua non* ich dopuszczenia do obrotu giełdowego. Należy przy tym podkreślić, że spełnienie świadczenia z umowy sprzedaży opiewającej na papiery wartościowe zarejestrowane w Krajowym Depozycie, czyli wydanie papieru wartościowego nabywcy, jak również obsługa zdarzeń korporacyjnych spółek publicznych, nie może odbyć się bez udziału KDPW (np. walne zgromadzenie spółki publicznej). To bowiem rolą Krajowego Depozytu jest każdorazowo przeniesienie papierów między kontami ewidencyjnymi. Spółka posiadająca monopol na prowadzenie depozytu papierów wartościowych w kraju stale kontroluje zgodności między liczbą papierów wyemitowanych a liczbą papierów w obrocie. Bez właściwego funkcjonowania KDPW S.A. Skarb Państwa nie mógłby wprowadzić do obrotu na rynku kapitałowym swoich obligacji, ponieważ wszystkie

są zdematerializowane w KDPW S.A. Spółka wykonuje również zadania izby rozrachunkowej.

W nowym reżimie prawnym dla centralnych depozytów, KNF będzie w trybie ciągłym weryfikować zgodność centralnych depozytów nie tylko z przepisami ustawy oraz wewnętrznymi regulaminami tych podmiotów (które podlegają zatwierdzeniu przez KNF), lecz również ze stanowiącymi całkowite novum prawne regulacjami szczegółowymi, zawartymi w wydanych przez Komisję Europejską rozporządzeniach stanowiących standardy techniczne do rozporządzenia 909/2014. Te bezpośrednio obowiązujące akty wprowadzają m.in. nowe – obligatoryjne funkcje centralnych depozytów, jak np. udział w procesie zakupu papierów wartościowych na otwartym rynku (*buy-in*) w przypadku braku rozrachunku w terminie kontraktów zawartych i rozliczanych bilateralnie (OTC). Nowe funkcje i zadania centralnych depozytów będą oznaczały dodatkowe ryzyka operacyjne i prawne po stronie depozytu, a zatem również konieczność adekwatnie zwiększonego nadzoru ze strony KNF.

KDPW S.A. oferuje liczne usługi związane bezpośrednio z obrotem instrumentami finansowymi. Naturalną konsekwencją prowadzenia depozytu papierów wartościowych jest nadawanie im numerów (FISN, ISIN, CFI). Dodatkowo Krajowy Depozyt jest jedynym w Polsce podmiotem uprawnionym do nadawania LEI – unikalnego na świecie numeru podmiotu prawnego, służącego do identyfikacji stron transakcji na instrumentach pochodnych. Zgodnie z wytycznymi ESMA jest to docelowo jedyny numer, który powinien identyfikować stronę w obowiązkowych raportach do repozytorium transakcji, które, jako jedne z sześciu w Europie, jest także prowadzone przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych.

Z uwagi na swoją wyjątkową rolę w systemie obrotu, Krajowy Depozyt zarządza również środkami z funduszu rekompensat, gwarantującego ochronę drobnym inwestorom na wypadek upadłości firmy inwestycyjnej.

W architekturze polskiego rynku kapitałowego niezwykle ważną rolę odgrywa także KDPW_CCP S.A. Podmiot ten jest izbą rozliczeniową wydzieloną z Krajowego Depozytu. Celem jej wyodrębnienia było umożliwienie uzyskania statusu CCP, zgodnie z Rozporządzeniem EMIR. W dniu 8 kwietnia 2014 r. zakończył się proces wydania zezwolenia na świadczenie usług rozliczeniowych przez KDPW_CCP S.A. jako CCP (KDPW_CCP S.A. otrzymało takie zezwolenie jako trzecia spółka w UE). Prowadzenie działalności jako CCP sprowadza się do skupiania całego ryzyka rozliczeniowego w izbie rozliczeniowej, która jako CCP zapewnia rozliczenie transakcji własnym majątkiem.

Działanie CCP regulowane jest Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych, będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (EMIR).

Rozporządzenie EMIR dokonało bardzo istotnych zmian w działalności oraz nadzoru nad prowadzeniem działalności przez podmioty stanowiące infrastrukturę polskiego rynku kapitałowego. W szczególności zmiany te dotyczą działalności wykonywanej przez KDPW_CCP S.A., które świadczą na polskim rynku instrumentów finansowych usługi m.in. z zakresu rozliczania oraz rozrachunku transakcji.

Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że w związku z powyższym proces nadzoru nad Grupą KDPW obejmować ma również prowadzenie nadzoru opartego o analizę ryzyka tzn. BION. Systematyczne (przynajmniej raz w roku) przeprowadzanie BION-u dla CCP z uwzględnieniem analizy stosowanych modeli matematycznych, jest procesem nie tylko czasochłonnym, ale również obejmującym specjalistyczną wiedzę z zakresu zarządzania ryzykiem oraz aspektów ekonomicznych funkcjonowania CCP. Zaznaczyć należy również, że CCP ma obowiązek notyfikować krajowemu organowi nadzoru zmiany stosowanych modeli matematycznych, służących zarządzaniu ryzykiem, która to informacja będzie przekazywana m.in. NBP oraz ESMA. Wymienione podmioty będą mogły zgłaszać uwagi bądź prosić o wyjaśnienia, wobec zmian rozwiązań przyjętych w modelach matematycznych służących zarządzaniu ryzykiem w CCP.

Ostatnim podmiotem należącym do infrastruktury rynku kapitałowego jest Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych S.A. Jest to podmiot, który jako jedyny rozlicza wszystkie transakcje zawierane na rynkach prowadzonych przez Towarową Giełdę Energii S.A. Z tego względu jest to podmiot również istotny dla bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz dla całego sektora energetycznego, gdyż m.in. w ramach świadczonych usług posttransakcyjnych przekazuje informacje na temat fizycznych dostaw energii elektrycznej oraz gazu ziemnego do operatora systemu przesyłowego. Izba posiada zezwolenie na prowadzenie izby rozliczeniowo-rozrachunkowej oraz wykonuje funkcje giełdowej izby rozrachunkowej. IRGiT S.A. stanowi również podmiot, który jest odpowiedzialny za dokonywanie rozliczeń transakcji zawieranych na Rynku Instrumentów Finansowych TGE S.A.

Odnosząc się do zadań nadzorczych w zakresie podmiotów infrastrukturalnych należy także wskazać narastające lawinowo regulacje unijne, które odnoszą się szczegółowo do funkcjonowania poszczególnych podmiotów, a których nadzorowanie należy do zadań KNF.

Od roku 2006 regulacje prawne dotyczące sposobu funkcjonowania podmiotów stanowiących infrastrukturę rynku kapitałowego oraz sprawowania nad nimi nadzoru przez organ właściwy (KNF) zawarte były w dwóch aktach prawnych: ustawie o obrocie instrumentami finansowymi oraz rozporządzeniu o szczegółowych warunkach jakie ma spełniać rynek regulowany. Aktualnie, przedmiotowa materia uległa dynamicznemu rozwojowi, przede wszystkim przez ustawodawcę unijnego który stworzył obszerny katalog dyrektyw i rozporządzeń, wśród których za najważniejsze uznać należy: system regulacji MiFID, EMIR¹, CSDR, MiFID II, MIFIR², wraz z szeregiem aktów wykonawczych. Generuje to dodatkowo duży zakres zadań związany z koniecznością śledzenia projektów takich aktów prawnych na etapie legislacji na poziomie unijnym, konsultacji, następnie na etapie transpozycji przepisów do prawa krajowego i finalnie w odniesieniu do wdrożenia regulacji przez podmioty krajowe.

Powyższe uzasadnienie wskazuje na szczególny charakter działalności tych podmiotów, co uzasadnia relatywnie wyższe stawki opłat należne od podmiotów z grupy I i II. Jednocześnie można wskazać, iż wyższa partycypacja podmiotów infrastruktury w kosztach wyliczanych na podstawie stawek określonych w § 22 projektu rozporządzenia jest także uzasadniona okolicznością, iż podmioty w znikomym stopniu uczestniczą w części kosztów pokrywanych z opłat zezwolenia, zgody i opłat ryczałtowych.

W odniesieniu do podmiotów grupy III należy wskazać, iż stawka dla podmiotów z tej grupy wynika zarówno z charakteru ich działalności, jak i zakresu zadań nadzorczych. Działalność powadzona przez firmy inwestycyjne jest niezwykle zróżnicowana i skomplikowana, niemal każdy podmiot posiada inny zakres zezwolenia na czynności maklerskie. Firmy inwestycyjne korzystają w znaczącym stopniu z możliwości prowadzenia działalności transgranicznie, co implikuje także dodatkowe zadania po stronie organu nadzoru. Należy również wskazać, iż niejednokrotnie firmy inwestycyjne korzystają z sieci POK-ów, agentów firmy inwestycyjnej lub jak w przypadku banków prowadzących działalność maklerską, większość z nich jest uprawniona do prowadzenia tej działalności w swoich oddziałach w całej Polsce.

Jednocześnie prowadzenie działalności maklerskiej wiąże się z przestrzeganiem dużej liczby regulacji, ustaw, rozporządzeń oraz wielu aktów unijnych obowiązujących wprost. Należy także podkreślić narastającą liczbę przepisów unijnych mających zastosowanie do działalności firm inwestycyjnych, jak rozporządzenie CRR³ i szereg rozporządzeń

¹ *OTC derivatives, central counterparties and trade repositories.*

² Rozporządzenie w sprawie rynków instrumentów finansowych.

³ Rozporządzenie w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

wykonawczych Komisji Europejskiej do tego rozporządzenia, a jednocześnie trwa proces implementacji przepisów dyrektywy BRR⁴ i przygotowania do zaimplementowania nowej dyrektywy MiFID II⁵.

Ponadto dla wysokości stawki dla grupy III ogromne znaczenie ma fakt, iż w dużej mierze w kosztach sprawowania nadzoru na firmami inwestycyjnymi uczestniczą banki poprzez przeznaczenie części wpłat banków z tytułu nadzoru na finansowanie kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym, stąd koszty nadzoru nad firmami inwestycyjnymi zostały podzielone pomiędzy banki i domy maklerskie. Jednocześnie należy wskazać, iż stawka wskazana dla grupy III była projektowana ze szczególnym uwzględnieniem okoliczności, aby opłaty, do których poniesienia będą obowiązane domy maklerskie i towarowe domy maklerskie, nie obciążą tych podmiotów nadmiernymi kosztami oraz nie zagraziły spełnianiu przez nie wymogów adekwatności kapitałowej, zgodnie z obowiązującymi domy maklerskie przepisami ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz rozporządzenia CRR. Zgodnie z dokonanymi analizami wpływu wysokości potencjalnych opłat do zapłaty przez poszczególne podmioty, w oparciu o dostępne dane finansowe, poziom stawki proponowany w projekcie rozporządzenia dla grupy III nie wpływa negatywnie na możliwości finansowe podmiotów z tej grupy.

Grupa IV

Wysokość udziału grupy IV (towarzystwa funduszy inwestycyjnych) w kosztach nadzoru netto na poziomie wynoszącym 18,5% została oszacowana z uwzględnieniem.

1) Charakteru działalności prowadzonej przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych.

Działalność do jakiej wykonywania uprawnione są towarzystwa funduszy inwestycyjnych obejmuje zarządzanie i reprezentowanie funduszy inwestycyjnych (które w przypadku funduszy inwestycyjnych otwartych, specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych oraz funduszy inwestycyjnych zamkniętych, których publiczne certyfikaty inwestycyjne nie zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym uznawane są za jednostki zainteresowania publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 4 lit. g ustawy *o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym* (Dz. U. z 2015 r. poz. 1011)), zarządzanie

⁴ Dyrektywa ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.

⁵ Dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych.

zbiórczymi portfelami papierów wartościowych, a także świadczenie usług zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, świadczenie usług doradztwa inwestycyjnego oraz świadczenia usług pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa oraz doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych. Podkreślenia wymaga, iż towarzystwa zarządzają aktywami o znaczącej wartości, których wartość wynosiła 293,8 mld zł wg stanu na 30 czerwca 2015 r. Uczestnikami funduszy inwestycyjnych zarządzanych przez towarzystwa są m.in. zarówno inwestorzy profesjonalni, jak również inwestorzy detaliczni, stąd czynności wykonywane przez Komisję w ramach nadzoru nad działalnością towarzystw mają istotne znaczenie z punktu widzenia szeroko rozumianych interesów uczestników funduszy inwestycyjnych.

2) Zakresu sprawowanego nadzoru.

Zakres wykonywanego przez Komisję nadzoru nad działalnością towarzystw funduszy inwestycyjnych obejmuje szerokie spektrum, w tym m.in. nadzór nad:

- spełnianiem przez towarzystwa minimalnych wymogów kapitałowych dotyczących kapitałów własnych towarzystw, których posiadanie determinuje poziom ochrony interesów klientów towarzystw,
- przestrzeganiem przez towarzystwa ograniczeń inwestycyjnych w prowadzonej działalności,
- przestrzeganiem przez towarzystwa przepisów prawa w zakresie m.in. zarządzania funduszami inwestycyjnymi, świadczenia usług zarządzania portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, świadczenia usług doradztwa inwestycyjnego oraz świadczenia usług pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa oraz tytułów uczestnictwa oraz doradztwa inwestycyjnego w odniesieniu do takich instrumentów finansowych,
- przestrzeganiem przez towarzystwa przepisów prawa w zakresie zapobiegania powstawaniu konfliktów interesów oraz szkodliwemu wpływowi występujących konfliktów interesów,
- przestrzeganiem przez towarzystwa przepisów prawa w zakresie zarządzania ryzykiem,
- wypełnianiem przez towarzystwa obowiązków informacyjnych wynikających z przepisów prawa w zakresie działalności towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz funduszy inwestycyjnych.

3) Konieczności zapewnienia skuteczności nadzoru.

Mając na uwadze szeroki zakres działalności do jakiej wykonywania uprawnione są towarzystwa, wartość środków powierzonych im w zarządzanie przez inwestorów, a także konieczność zapewnienia skuteczności nadzoru celem ochrony interesów uczestników rynku kapitałowego, niezbędnym jest objęcie towarzystw obowiązkiem uczestniczenia w ponoszeniu kosztów nadzoru netto w celu pokrycia wydatków Komisji związanych z czynnościami związanymi z nadzorem nad działalnością towarzystw.

4) Braku istotnego wpływu opłat na zwiększenie kosztów działalności towarzystw.

Poziom udziału grupy IV, w skład której wchodzi towarzystwa, w pokrywaniu kosztów nadzoru netto ustalony na poziomie 18,5% został określony z uwzględnieniem sytuacji finansowo-ekonomicznej towarzystw w sposób zapewniający racjonalny poziom obciążenia i nie będzie powodował istotnego zwiększenia kosztów działalności towarzystw, ponieważ przewidywana suma opłat poniesionych przez wszystkie TFI w roku 2016 odpowiadałaby jedynie 0,22% przychodów, 0,28% kosztów ogółem oraz 1,28% wyniku finansowego sektora towarzystw w 2014 roku. Podkreślenia również wymaga, że przyjęty poziom udziału towarzystw w pokrywaniu kosztów nadzoru netto został określony w taki sposób, aby nie stanowił również zagrożenia dla możliwości spełniania przez towarzystwa minimalnych wymogów kapitałowych, do jakich utrzymywania zobowiązane są te podmioty na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, a także nie będzie wpływał w sposób negatywny na stabilność i bezpieczeństwo działalności prowadzonej przez towarzystwa.

Grupa V

Zaproponowana wysokość opłat, które mają ponosić podmioty obowiązane (tj. spółki publiczne, których akcje dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym, w przypadku gdy RP jest dla spółek państwem macierzystym lub których akcje wprowadzone są do alternatywnego systemu obrotu, w przypadku gdy RP jest siedzibą tych spółek) uwzględnia charakter czynności, z którymi wiąże się obowiązek uiszczenia tych opłat, charakter działalności podmiotów obowiązanych, zakres sprawowanego nadzoru oraz konieczność zapewnienia jego skuteczności.

W ocenie UKNF wysokość opłat, które mają ponosić ww. podmioty nie wpłynie w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia. Tym samym nie będzie stanowiła nadmiernego obciążenia. Ponadto w ocenie UKNF, zaproponowany sposób wyliczania i uiszczenia opłat nie będzie stwarzał nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów obowiązanych.

Ad 3

Dodatkowe uzasadnienie konstrukcji wzoru na „mechanizm kroczący” dla obliczenia opłaty należnej, określonej w § 23 projektu rozporządzenia.

Opis wzoru.

- 1) Wpłata należna od podmiotu za dany rok kalendarzowy WN_P jest wyliczana w oparciu o określoną w ustawie podstawę obliczenia opłaty należnej od danego podmiotu P_P , pomnożoną przez wyliczoną dla danej grupy podmiotów stawkę s_{G_n} , ważoną współczynnikiem zmiany kosztów nadzoru wz . Wysokość należnej wpłaty WN_P jest następnie korygowana iloczynem podstawy P_P i współczynnika korygującego wk_{G_n} , odrębnego dla każdej grupy podmiotów G_n , uwzględniającego wysokość dokonanych wpłat w roku poprzednim WN^{t-1} oraz udział danej grupy w kosztach nadzoru netto całego rynku kapitałowego wu_{G_n} .
- 2) s_{G_n} – stawka wyliczona w oparciu o dane historyczne dla danej grupy podmiotów. Celem wyliczenia stawki jest ustalenie w jakim stopniu podmiot z danej grupy partycypuje w kosztach nadzoru poniesionych przez daną grupę podmiotów z rynku kapitałowego. Stawka jest taka sama dla wszystkich podmiotów z danej grupy. Podstawa przyjęta do obliczenia kosztów jest odzwierciedleniem proporcjonalności nakładów pracy organu nadzoru pomiędzy podmiotami w poszczególnych grupach.
- 3) P_{G_n} – oznacza sumę kwot stanowiących podstawę do obliczenia opłaty w danej grupie podmiotów.
- 4) wz – współczynnik zmiany kosztów nadzoru liczony jako iloraz kosztów nadzoru (netto) w roku poprzednim i kosztów nadzoru (netto) w roku o dwa lata poprzedzającym rok, za który należna jest opłata. Celem użycia współczynnika wz jest korelacja wysokości opłaty ze zmianą kosztów nadzoru rok do roku.
- 5) Kn – to koszty nadzoru (netto) w danym roku są to koszty nadzoru ponoszone przez cały rynek kapitałowy, pomniejszone o kwoty jednorazowych opłat (np. opłaty egzaminacyjne, opłaty rejestracyjne itp.) oraz koszty nadzoru nad rynkiem kapitałowym ponoszone przez podmioty rynku bankowego i ubezpieczeniowego.
- 6) wk_{G_n} – współczynnik korygujący jest niezbędnym elementem dla zachowania spójności formuły „mechanizmu kroczącego” i prawidłowych relacji opłat rok do roku

na właściwym poziomie. Współczynnik korygujący eliminuje niedopłaty lub nadpłaty powstałe za poprzedni rok rozliczeniowy.

Uwaga szczegółowa.

We wzorze obliczającym stawkę S_{G_n} dla danej grupy w danym roku kalendarzowym jak również we wzorze obliczającym współczynnik korygujący wk_{G_n} dla danej grupy w danym roku kalendarzowym suma kwot stanowiących podstawę obliczenia opłaty należnej od podmiotów w danej grupie w poprzednim roku kalendarzowym P_{G_n} oznacza wielkość wynikającą ze zbadanych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych podmiotów za rok poprzedni.

II. Uwagi do OSR

Ad 1

Opłaty jednorazowe – uwagi ogólne

Po zmianach w prawie wywołanych ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw pojawią się nowe kategorie opłat jednorazowych (np. od agentów firm inwestycyjnych, za zatwierdzenie prospektu emisyjnego, z tytułu nowych zezwoleń przewidzianych rozporządzeniami CRR i EMIR, od przedsiębiorstw energetycznych) które zwiększą udział procentowy tej kategorii wpływów w budżecie KNF.

W tym zakresie zaznaczenia wymaga, że kwota wpływów z tytułu opłat jednorazowych uzależniona jest od liczby rozstrzygnięć wydanych przez KNF.

Prognoza zmiany wpływów z tytułu zmiany opłat jednorazowych: było 6,16 % (w 2014 – rzeczywiste koszty nadzoru; w 2015 r. 4,99 % – planowanych kosztów nadzoru) będzie 12,24% (w 2016 r. – prognozowane koszty nadzoru) – nowe opłaty jednorazowe 7,55%.

Grupa I – III (i inne podmioty)

Prognoza w zakresie nowych opłat: szacunkowa wysokość opłat należnych w 2016 roku:

Agenci firmy inwestycyjnej:	100.000 euro
Przedsiębiorstwa energetyczne:	39.750 euro
Nowe zezwolenia z rozporządzenia CRR i EMIR:	13.500 euro

W sumie, nowe opłaty zwiększą przychody z tytułu opłat (za zezwolenia/zgody, opłaty ryczałtowe) o 153.250 euro (co stanowi 651.450,425 zł wg. średniego kursu NBP z dnia 18 listopada 2015 r.

Grupa IV

Łączna kwota przychodów z tytułu opłat jednorazowych za rok 2014 od podmiotów prowadzących działalność w sektorze funduszy inwestycyjnych wyniosła ok. 149.600 euro.

Szacunkowa kwota przychodów z tytułu opłat należnych w 2016 r. w zakresie nowych opłat:

- 1) Opłaty ryczałtowe za nadzór od 6 podmiotów prowadzących rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego, innych niż bank i dom maklerski, tj. agentów transferowych (art. 236 ust. 2b ustawy o funduszach) – **9.000 euro** (6 x 1.500 euro);
- 2) Opłaty ryczałtowe za nadzór od 92 podmiotów, o których mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, tj. dystrybutorów (art. 236 ust. 2c ustawy o funduszach) – **46.000 euro** (92 x 500 euro);
- 3) Opłaty ryczałtowe za nadzór od 36 podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych, tj. podmiotów zarządzających sekurytyzowanymi wierzytelnościami (art. 236 ust. 2d ustawy o funduszach) – **36.000 euro** (36 x 1.000 euro);
- 4) Opłaty jednorazowe za zgody wydawane na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych na połączenie wewnętrzne funduszy (oszacowano na podstawie liczby zgód wydanych na połączenie wewnętrzne funduszy w 2014 r. i przy przyjęciu założenia, że w roku 2016 wydanych zostanie 9 zgód na połączenie wewnętrzne) – **18.000 euro** (9 x 2.000 euro)
- 5) Opłaty jednorazowe za zatwierdzenie prospektu emisyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego (art. 93a ustawy o ofercie publicznej) (oszacowano na podstawie liczby prospektów emisyjnych zatwierdzonych od początku 2015 r. do dnia 18.11.2015 r., która wynosi 4) – **18.000 euro** (4 x 4.500 euro)

Podsumowując, szacunkowa łączna wartość wpływów w związku z nowymi opłatami ryczałtowymi za nadzór oraz opłatami jednorazowymi w 2016 r. wyniesie ok. **127.000 euro**

(tj. 539.864,30 zł przy uwzględnieniu kursu euro w dniu 18.11.2015 r. ogłoszonego przez NBP).

Grupa V (i inne podmioty)

Prognozowane na 2016 r. zestawienie opłat rocznych (wg. średniego kursu EUR na dzień 18.11.2015 r.), które będą wnoszone jednorazowo zgodnie z projektem rozporządzenia.

Rodzaj opłaty	Ilość (w szt.)	Koszt jednostkowy (w EUR)	Łączny wpływ (w PLN) ¹	Opis
Agencje Informacyjne*	7	10 000	297 563	Nowa opłata
Zdalni członkowie giełdy**	27	10 000	1 147 743	Nowa opłata
Emitenci papierów wartościowych innych niż akcje***	57	750	181 725	Nowa opłata
		Suma	1 627 031	

¹ wg. średniego kursu EUR na dzień 18.11.2015 r.

* opłata będzie pobierana zgodnie z §19 projektu Rozporządzenia

** opłata będzie pobierana zgodnie z art. 163 ust. 10 ustawy o obrocie

*** opłata będzie pobierana zgodnie z art. 94b ustawy o ofercie publicznej; wg stanu na 16.11.2015 r. było 32 emitentów certyfikatów inwestycyjnych oraz 25 emitentów obligacji, bez Skarbu Państwa i NBP

Symulacja opłat nowych prospektowych na podstawie dotychczas zatwierdzonych prospektów.

	prospekty	memoranda	razem	wpływy EUR	wpływy PLN kurs średni 18/11/2015
2013	30	2	32	144000	612129,6
2014	46	1	47	211500	899065,35
2015*	49	2	51	229500	975581,55
2016**	45	2	47	211500	899065,35

* plan na 2015

** plan na 2016

Ad 2

Zgodnie z dotychczasowymi rozwiązaniami prawnymi towarzystwa funduszy inwestycyjnych, domy maklerskie i spółki publiczne nie ponosiły kosztów bezpośrednich nadzoru, zatem w odniesieniu do tych podmiotów nie jest możliwe przedstawienie struktury finansowania przed i po wprowadzeniu projektowanego rozporządzenia. Były to zatem te kategorie podmiotów nadzorowanych, które dotychczas nie były objęte żadnymi bezpośrednimi obciążeniami daninowymi z tytułu publicznego nadzoru sprawowanego nad rynkiem kapitałowym.

Grupa I – III

Będzie pokrywać 55,50 % budżetu w 2016 r. Odciążenie podmiotów infrastrukturalnych (grupa I i II) z ponoszenia 95% kosztów nadzoru kapitałowego do poziomu partycypacji 44,50 %.

Nowe zasady pokrywania kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym w ogromnym stopniu zmniejszają dotychczasowe obciążenia GPW i KDPW w tym zakresie: wobec poniesienia przez obydwie podmioty w 2013 roku po prawie 17,5 mln zł i w 2014 roku po 21,7 mln zł, szacowana wysokość opłat według nowych przepisów to dla GPW około 5,5 mln zł (dla całej grupy I około 7,2 mln zł) a dla KDPW 5,6 mln zł (dla całej grupy II około 8,4 mln zł).

Grupa IV

W przypadku grupy IV (towarzystwa funduszy inwestycyjnych), uwzględniając średnią roczną sumę wartości aktywów zarządzanych przez towarzystwa w okresie 2014 r. (wynoszącą 244,3 mld zł) oraz planowaną wartość budżetu netto rynku kapitałowego w 2016 r., a także udział towarzystw funduszy inwestycyjnych w budżecie netto rynku kapitałowego (18,5%), stawka opłaty w oparciu o którą towarzystwa zobowiązane byłyby do wnoszenia opłat na pokrycie kosztów nadzoru w 2016 r. kształtowałyby się na poziomie 0,0026%, w związku z czym łączna wartość wpływów z tytułu opłat od towarzystw funduszy inwestycyjnych wyniosłaby ok. 6.367 tys. zł.

Jak już wspomniano, przed wprowadzeniem projektowanego rozporządzenia towarzystwa nie uczestniczą w finansowaniu kosztów nadzoru netto.

Grupa V

Jak już wspomniano spółki publiczne nie uiszczają dotychczas opłat bezpośrednich na poczet kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym.

Na podstawie prognozowanej kwoty budżetu netto na 2016 r. w zakresie spółek publicznych, szacuje się wpływy od tych podmiotów na kwotę 9 223 057 PLN.

Ad 3

Grupa I – III

Średnia* dla Grupy I: około 2,4 mln zł

Średnia* dla Grupy II: około 2,8 mln zł

Mediana dla Grupy III: 35956,79 zł

* ze względu na małą liczbę podmiotów zawierających się w danej grupie, jak również dużą rozpiętość szacowanej wysokości opłat pomiędzy nimi, podanie mediany w przypadku tej grupy jest niemiarodajne

Grupa IV

W zakresie przedstawienia symulacji wysokości opłat, ustalanych w oparciu o § 23 projektu rozporządzenia w przypadku towarzystw funduszy inwestycyjnych, uwzględniając planowaną kwotę kosztów nadzoru netto rynku kapitałowego na rok 2016 oraz średnią wartość aktywów zarządzanych przez poszczególne towarzystwa w okresie 2014 r., wysokość opłat, do których wnoszenia będą zobowiązane towarzystwa, będzie się kształtowała w następujący sposób:

	Wysokość opłaty (w tys. zł)
Mediana wartości opłat⁶	29,91
Średnia wartość opłaty	109,77

⁶ 50% spośród towarzystw będzie wносиło opłaty za nadzór w kwocie niższej niż 29,91 tys. zł, a 50% towarzystw będzie wносиło opłaty za nadzór w kwocie wyższej niż 29,91 tys. zł.

Minimalna wysokość opłaty	3,00
Maksymalna wysokość opłaty	943,74

Grupa V

Wysokość opłaty, o której mowa w § 23 projektu rozporządzenia wynosi w przypadku mediany (wartości środkowej) 6 376 PLN, natomiast w przypadku średniej arytmetycznej wynosi 11 006 PLN.

Ad 4

Grupa I – III

Oszacowanie w zakresie bufora zabezpieczenia przychodów budżetowych w związku z kosztami nadzoru nad rynkiem kapitałowym:

Licząc po maksymalnych stawkach ustawowych, w porównaniu do oszacowania stawek do zapłaty w oparciu o wysokość kosztów nadzoru nad rynkiem kapitałowym za 2016 rok (stawka szacunkowa) oraz dane ze sprawozdań finansowych podmiotów za ostatnie 3 lata obrotowe, w odniesieniu do podmiotów z określonych w § 22 projektu rozporządzenia grup I, II i III:

Grupa I: stawka maksymalna 9.791.763,66 zł w porównaniu do stawki szacunkowej 7,2 mln zł.

Grupa II: stawka maksymalna 11.356.382,53 zł w porównaniu do stawki szacunkowej 8,4 mln zł.

Grupa III: stawka maksymalna 7.790.004,77 zł w porównaniu do stawki szacunkowej 3.777.259,20 zł.

W odniesieniu do grupy III należy wskazać, iż w związku z trendem przenoszenia działalności maklerskiej do banków oraz do tfi, w 2017 roku należy oszacować wpływy ze stawki maksymalnej na 4.301.346,25 zł, co wskazuje na brak dużego bufora w obrębie tej grupy.

W zakresie analizy wrażliwości wskazujemy w poniższej tabeli, ile wyniosą łącznie wpłaty podmiotów w poszczególnych grupach przy spadku podstawy obliczenia w każdej grupie o 5, 10 i 20 %:

W PLN	Spadek podstawy obliczenia opłat o 5 %	Spadek podstawy obliczenia opłat o 10 %	Spadek podstawy obliczenia opłat o 20 %
Grupa I	8.897.856,31	8.429.548,08	7.492.931,63
Grupa II	10.129.623,53	9.596.485,08	8.530.209,29
Grupa III	7.387.841,13	7.000.784,23	6.226.670,44

Grupa IV

W zakresie przeprowadzenia analizy wrażliwości wysokości wpływów z opłat na zmniejszenie wartości podstawy obliczania opłat należnych, w przypadku podmiotów będących towarzystwami funduszy inwestycyjnych wskazania wymaga, iż podstawę ustalania opłat stanowi średnia roczna suma **wartości aktywów** funduszy inwestycyjnych, wartości aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz wartości portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez dane towarzystwo. Zgodnie z art. 236 ust. 2a ustawy o funduszach inwestycyjnych, maksymalna wartość stawki opłaty wynosi 0,008% średniej rocznej sumy wartości aktywów zarządzanych przez dane towarzystwo. Podkreślenia wymaga, iż uwzględniając średnią roczną sumę wartości aktywów zarządzanych przez towarzystwa w okresie 2014 r. (wynoszącą 244,3 mld zł) oraz planowaną wartość budżetu netto rynku kapitałowego w 2016 r., a także udział towarzystw funduszy inwestycyjnych w budżecie netto rynku kapitałowego (18,5%), przewidywana stawka opłaty, w oparciu o którą towarzystwa byłyby zobowiązane do wnoszenia opłat w 2016 roku, kształtowałyby się na poziomie 0,0026% i byłyby niższa niż stawka maksymalna określona w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (0,008%).

Podkreślenia wymaga, iż mając na uwadze średnią roczną sumę wartości aktywów zarządzanych przez towarzystwa w 2014 r., przepisy ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i projektowanego rozporządzenia zapewniają, że kwota wpływów od towarzystw funduszy inwestycyjnych (*ceteris paribus*) pozostanie na niezmiennym poziomie w przypadku zmniejszenia wartości podstawy ustalania opłat zarówno o 5%, 10% jak również 20% w porównaniu do poziomu z 2014 r. Jednocześnie

wskazać należy, że maksymalny poziom stawki opłaty określony w art. 236 ust. 2a ustawy o funduszach umożliwi finansowanie kosztów nadzoru netto przypadających na towarzystwa nawet w przypadku zmniejszenia wartości podstawy ustalania opłat (wartości zarządzanych aktywów) do poziomu ok. 79,5 mld zł. Tym samym w aktualnej sytuacji zapewniony jest odpowiedni bufor umożliwiający sfinansowanie kosztów nadzoru, a projektowane rozwiązania zapewniają z jednej strony stabilność wpływów z tytułu opłat jakie wnoszone będą przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych, a z drugiej strony nie wpływają w sposób negatywny na stabilność i bezpieczeństwo działalności prowadzonej przez towarzystwa.

Grupa V

W przypadku obniżenia wartości podstawy obliczania opłaty należnej (kapitału własnego spółek publicznych o 5%, 10%, 20%) wartość opłaty wyliczana na podstawie projektu rozporządzenia nie jest wrażliwa na zmiany.

Wyniki analizy wrażliwości wysokości wpływów z tytułu opłat finansujących koszty nadzoru netto na zmniejszenie wartości podstawy obliczania opłaty należnej dla poszczególnych podmiotów.

	Projekt rozporządzenia (opłata w PLN)	Ustawa (opłata w PLN)
Spółki publiczne (emitenci akcji)	9 223 057	15 818 392

Ad 5

Zgodnie z Wytycznymi do przeprowadzania oceny wpływu oraz konsultacji publicznych w ramach rządowego procesu legislacyjnego⁷ (punk 2.3.9) niemierzalną (jakościową) ocenę kosztów i korzyści w regulacji stosuje się w sytuacji, gdy nie jest możliwa ocena ilościowa. W przypadku projektu rozporządzenia skutki finansowe są możliwe do oszacowania.

⁷ Dokument „Wytyczne do przeprowadzania oceny wpływu i konsultacji publicznych w ramach rządowego procesu legislacyjnego” ma na celu wskazanie: czym jest ocena wpływu, w jakich przypadkach jej przeprowadzenie jest obligatoryjne, a kiedy rekomendowane oraz jak przeprowadzić ocenę wpływu i towarzyszące jej konsultacje publiczne. Dokument został opracowany przez Ministerstwo Gospodarki we współpracy z Kancelarią Prezesa Rady Ministrów.

III. Uwagi dodatkowe UKNF

- 1) Kwestia do rozstrzygnięcia: zasadność dodania definicji wartości aktywów zarządzanych funduszy i portfeli (pkt 61 zestawienia zgłoszonych uwag), UKNF ponownie pragnie przedstawić następujące stanowisko w tym zakresie.

Całkowicie niezasadnym jest postulat zgłaszany przez IZFiA (pkt 61 zestawienia zgłoszonych uwag do projektu rozporządzenia) dotyczący wprowadzania w treści przepisów rozporządzenia definicji wartości aktywów netto zarządzanych funduszy i portfeli instrumentów finansowych. Wskazania wymaga, iż postulat ten wykracza w sposób oczywisty poza zakres delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia.

Co więcej ewentualne wprowadzenie takiej definicji na poziomie przepisów rozporządzenia prowadziło do powstania kolizji pomiędzy jego postanowieniami a przepisami ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem kapitałowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1260), które posługują się niebudzącym jakichkolwiek wątpliwości na gruncie przepisów ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 z późn. zm.) pojęciem wartości aktywów.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż z treści art. 8 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych, wynika w sposób jednoznaczny, iż pojęcia wartości aktywów oraz wartości aktywów netto funduszu są kategoriami odmiennymi, a także, że wartość aktywów funduszu obejmuje całość aktywów znajdujących się w posiadaniu funduszu inwestycyjnego.

Wobec tego wszelkie postulaty nakierowane na poddawanie w wątpliwość precyzności przepisu art. 236 ust. 2a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych nie zasługują na uwzględnienie, ponieważ z treści ww. przepisu wynika w sposób jednoznaczny, że podstawę dla ustalania opłat w przypadku towarzystw funduszy inwestycyjnych stanowi średnia roczna suma wartości aktywów funduszy inwestycyjnych, wartości aktywów zbiorczych portfeli papierów wartościowych oraz wartości portfeli, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, zarządzanych przez dane towarzystwo, ustalana w oparciu o dane zawarte w sprawozdaniach przekazywanych Komisji na podstawie art. 225 ust. 1 ustawy o funduszach.

Jednocześnie zaznaczenia wymaga, iż zgodnie z przepisem art. 236 ust. 2a ustawy o funduszach, ustalenie wysokości opłaty należnej od danego towarzystwa funduszy inwestycyjnych będzie następowało w oparciu o średnią roczną wartość aktywów przez nie

zarządzanych, wykazaną w sprawozdaniach przekazanych do Komisji na podstawie art. 225 ust. 1 ustawy o funduszach, co gwarantuje, że wysokość opłat wnoszonych przez poszczególne towarzystwa będzie odzwierciedlała skalę prowadzonej przez nie działalności na przestrzeni całego roku.

Jednocześnie należy podkreślić, że informacje dotyczące wartości aktywów zarządzanych przez poszczególne towarzystwa są obecnie prezentowane w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez nie do Komisji na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 1 września 2009 r. w sprawie okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących działalności i sytuacji finansowej towarzystw funduszy inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych dostarczanych przez te podmioty Komisji Nadzoru Finansowego (Dz. U. z 2009 r. Nr 156 poz. 1235) – dalej jako „rozporządzenie OIF”) wydanego na podstawie art. 225 ust. 1 ustawy o funduszach. Wskazania wymaga, iż z treści przepisów rozporządzenia OIF wynika również w sposób jednoznaczny, że w ww. sprawozdaniach prezentowane są dane dotyczące wartości aktywów zarządzanych przez towarzystwo, w związku z czym dane prezentowane przez towarzystwa będą pozwalały na określanie wysokości podstawy ustalania opłat do jakich wnoszenia będą zobowiązane towarzystwa.

Tym samym przepis art. 236 ust. 2a ustawy o funduszach jest w pełni spójny z przepisami wydanymi na podstawie art. 225 ust. 1 ustawy o funduszach (tj. przepisami rozporządzenia OIF), w związku z czym za niezrozumiałe należy uznać podawanie w wątpliwość precyzyjności i spójności przepisów określających podstawę ustalania opłat należnych od towarzystw w ramach prac dotyczących przepisów projektowanego rozporządzenia, ponieważ to przepis art. 236 ust. 2a ustawy o funduszach przesądza o tym, że podstawę ustalania opłat należnych od towarzystw stanowi wartość aktywów.

Podsumowując, UKNF sprzeciwia się postulatowi zmierzającym do istotnej modyfikacji podstawy ustalania wartości opłat do jakich wnoszenia zobowiązane będą towarzystwa funduszy inwestycyjnych, a także powodujących konieczność dokonywania zmian przepisów innych aktów prawnych, tym bardziej, że zgłaszane postulaty dotyczące wprowadzenia na poziomie projektowanego rozporządzenia definicji wartości aktywów zarządzanych funduszy i portfeli nakierowane są przede wszystkim na modyfikację przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r., które w sposób jednoznaczny i precyzyjny wskazują, iż podstawę dla ustalania opłat stanowi wartość aktywów, a nie wartość aktywów netto. W związku z tym propozycje przedstawiane w tym zakresie należy uznać jako całkowicie bezzasadne i niezaskługujące na uwzględnienie w toku dalszych prac

legislacyjnych. Podkreślenia również wymaga, iż w trakcie prac legislacyjnych dotyczących ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. kwestia podstawy ustalania opłat należnych od towarzystw była przedmiotem szczegółowych dyskusji i przyjęte zostało rozwiązanie, zgodnie z którym podstawę ustalania opłat stanowi wartość aktywów – co znalazło odzwierciedlenie w treści art. 236 ust. 2a ustawy o funduszach.

2) W odniesieniu do propozycji przepisu przejściowego (§ 27 projektu rozporządzenia), UKNF pragnie wskazać, iż w trakcie konferencji uzgodnieniowej dotyczącej projektu rozporządzenia przedstawiciel RCL wskazywał, że dla powstania zobowiązania do wniesienia opłaty przez podmiot nadzorowany decydujące znaczenie wydaje się mieć moment wydania zezwolenia, udzielenia zgody, czy też podjęcia przez KNF innej czynności, z którą wiąże się obowiązek uiszczenia odpowiedniej opłaty. Co więcej, przedstawiciel RCL podkreślał także, że wątpliwości budzi twierdzenie, że obowiązek wniesienia określonej opłaty aktualizuje się w momencie złożenia wniosku przez podmiot nadzorowany.

Mając na uwadze powyższe, a także fakt, iż w przypadku gdy określone postępowanie zakończone jest odmową wydania przez KNF zezwolenia lub zgody obowiązek wniesienia opłaty nie powstaje, w ocenie UKNF zasadnym wydaje się stanowisko zaprezentowane przez RCL w trakcie konferencji uzgodnieniowej. W związku z tym, wydaje się, iż przepis przejściowy (§ 27 projektu rozporządzenia) w tym zakresie jest zbędny, ponieważ obowiązek wniesienia opłaty powstaje w momencie wydania przez KNF zezwolenia, udzielenia zgody lub podjęcia przez KNF innej czynności.

3) Nowy ustęp w § 20 (po oznaczeniu dotychczasowej treści jako ust. 1) – w związku z propozycją GPW:

„ 2. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 163 ust. 10 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, Komisja niezwłocznie informuje właściwą spółkę prowadzącą rynek regulowany o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 12 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym w celu wykonania przez tę spółkę obowiązku określonego w art. 163 ust. 10 zdanie drugie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Komisja niezwłocznie informuje właściwą spółkę prowadzącą rynek regulowany także o uregulowaniu zaległości określonej w decyzji, o której mowa w zdaniu poprzednim.”.

4) W związku z uwagą RCL dotyczącą opłaty za zatwierdzenie regulaminu.

UKNF zgadza się, że zgodnie z brzmieniem art. 162 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi nie jest uprawnione pobierania dodatkowo opłaty za zatwierdzenie regulaminu, lecz jedynie za zatwierdzenie zmiany w już obowiązującym regulaminie. Jest to tym bardziej uzasadnione, iż przyjęcie regulaminu następuje łącznie z udzieleniem zezwolenia dla danego podmiotu, które podlega odrębnej opłacie. Celem proponowanego obecnie brzmienia przepisów projektu rozporządzenia w zakresie „zatwierdzenia regulaminu” było objęcie opłatą za zatwierdzenie zmiany regulaminu przypadku, kiedy wnioskodawca przedstawiłby zmiany regulaminu w formie ujednoczonego dokumentu, co mogłoby powodować trudności interpretacyjne w zakresie, czy opłata w takiej sytuacji byłaby należna. W związku z tym, dla uniknięcia powyższego problemu, UKNF proponuje przyjęcie następującego brzmienia § 1 pkt 1 lit. c projektu rozporządzenia :

„c) zezwolenia i zgody udzielane przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „Komisją”, oraz zatwierdzenie przez Komisję zmiany regulaminu, w tym zmiany przedstawionej do zatwierdzenia w formie tekstu ujednoczonego regulaminu, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi [...]”.

7 powieściom
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI NADZORU FINANSOWEGO

Andrzej Jakubiak